

Thả Xuân Trôi

Sáng tác: Nguyễn Đình Chương

Bụi thời gian như con thoi đưa khiến mi cay ta lạc trôi mãi miết về đâu nghĩa ân lưu đây đời vạn

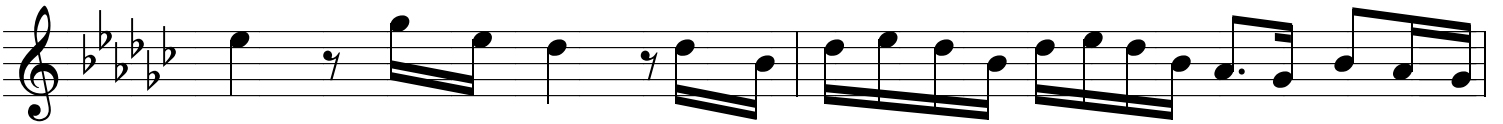
nèo không phai tình một hình bóng cũ trót nhớ theo gió mây qua bao đó đây Ngày dài

miên mang nơi cô đơn lướt qua thôi xuân về đây mà sao sầu giăng điếm tồ một màu ai đong

đếm những nỗi niềm khoáng lặng chành vênh lao đao suối tóc mây chân lạc bước bơ vơ Thi thảm

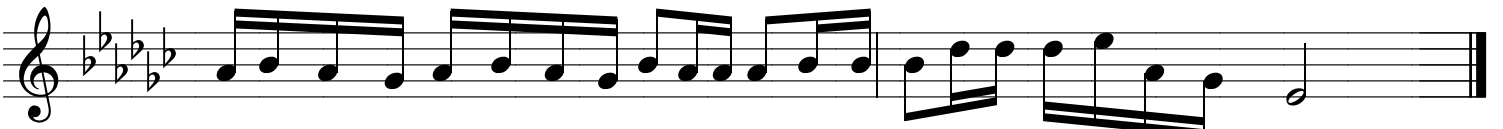
vời bóng đêm thâu ta hỏi xuân có nhân về đâu có sao im lìm mòn mỏi bốn mùa

qua có đâu còn vương đã xa tầm với một niềm nhớ còn lại đó bồi hồi với xuân thì lao xao gửi vào

thơ chút suy tư thả ngàn câu hứa theo từng con sóng kia vỡ oà cùng gió mây còn

bay đến phương trời nao quán quanh đời núi cho đi qua xuân hoan ca đầu ấm êm thiếu đôi môi nồng